

'Beetje Peru in Vathorst'

Vathorst is diverser dan soms wordt gedacht. Mensen uit alle windstreken zijn hier komen wonen en brengen hun eigen cultuur en religie mee. Hoe is het voor hen om in Vathorst te wonen en wat voor invloed heeft hun achtergrond op het dagelijks leven? In Beleef Vathorst een serie portretten van gezinnen met een anders-dan-Nederlandse afkomst. In dit nummer komt het Peruaans-Nederlandse gezin van Claudia en Pieter aan het woord.

Al in zijn jeugd verhuisde Pieter vanuit Tilburg naar Leusden. Claudia's route, waarmee ze uiteindelijk in Vathorst belandde, was heel anders. Zij werd geboren in Peru, maar besloot na haar studie verpleegkunde een jaar als au pair te gaan werken bij een gezin met drie kinderen in Zeist. Dat klikte zo goed, dat Claudia langer bleef en zelfs haar reis naar Scandinavië ervoor liet schieten. Met haar Peruaanse bescheidenheid wende ze langzaam aan de Nederlandse directheid en voelde ze zich uiteindelijk goed thuis.

NEDERLAND IS DE BESTE PLEK

Ondanks dat Claudia af en toe haar geboorteland mist, hebben zij en Pieter niet lang hoeven nadenken over waar zij zich met hun gezin zouden gaan vestigen. 'We waren het er al snel over eens dat Nederland voor ons gezin de beste plek is', legt Pieter uit. 'De veiligheid, gezondheidszorg en de opleidingsmogelijkheden zijn hier veel beter dan in Peru. En dat gunnen we onze kinderen. Maar we

vinden het ook belangrijk dat zij begrijpen dat de welvaart die we hier hebben niet vanzelfsprekend is. En dat is iets wat zij leren door het contact met hun opa, oma, tantes en ooms.'

Wij willen onze kinderen meegeven dat de welvaart die we hier kennen niet vanzelfsprekend is'

Facetimen met opa en oma in Peru

Claudia (38) kwam in 2007 vanuit Peru naar Nederland. Drie jaar later ontmoette ze Pieter (45). Sinds 2015 wonen zij, samen met hun zoons Thomas (3) en Daniel (5) in Vathorst, dat met het dorps karakter en alle faciliteiten voor kinderen, helemaal bij hen past.

Dat opa en oma ver weg wonen, is voor zontjes Thomas en Daniel heel normaal. Tenminste één keer per week facetimen ze met hun familie in Peru. Niet alleen opa en oma zijn dan in beeld, ook de ooms en tantes, die traditiegetrouw nog in het ouderlijk huis wonen met hun gezin, komen dan voorbij. Claudia: 'Als ik zie hoe close mijn ouders zijn met de kinderen van mijn zus, dan vind ik het jammer dat onze zoons dat nooit zullen hebben. Dat is wel het vervelendst van die afstand.'

Claudia's moeder heeft Thomas en Daniel alleen kort na hun geboorte vastgehouden, toen zij speciaal daarvoor in Nederland was. 'Het was de bedoeling dat we dit jaar naar Peru zouden gaan om mijn familie te zien en rond te reizen, maar door corona ging dat helaas niet door', vertelt Claudia.

PERU IN VATHORST

Pieter, Claudia en de kinderen spreken Nederlands met elkaar. Mede door Claudia's werk als gastouder is het spreken van Spaans op de achtergrond geraakt. 'De jongens verstaan mij wel, als ik Spaans tegen hen spreek. Ze vinden het alleen lastig om ook Spaans terug te praten', vertelt Claudia. 'Maar iedere avond zing ik een Peruaans slaapliedje voor ze. Dat liedje werd vroeger ook voor mij gezongen.' Kerst viert het gezin nog altijd op de Peruaanse manier, met nadruk op kerstavond. En ook 28 juli, de dag waarop de onafhankelijkheid van Spanje wordt gevierd in Peru, wordt nog jaarlijks gevierd. Claudia: 'We komen dan samen met Peruaanse vrienden, maken Peruaanse gerechten en ik kan de hele avond mijn moedertaal spreken. Dan voel ik echt een beetje Peru in Vathorst.' ♦

Deze Peruaanse potjes vertegenwoordigen de tastbare herinnering aan Claudia's geboorteland